

[Jan Kørpe Christensen]

Så vidt jeg husker fra tidligere debatter her i Tinget, har Kristeligt Folkeparti netop understreget, at man tager afstand fra lovgivning med tilbagevirkende kraft. Men det gør man altså ikke på dette område. Skyldes det også, at man er indgået i et regeringssamarbejde og må tage hensyn til de andre regeringspartier osv., eller er det vitterlig Kristeligt Folkepartis nye stil, at de, der har indgået disse aftaler på et tidspunkt, må se bort fra dem? Var det ikke mere fair, at man i hvert fald havde sagt: De, der en gang har oprettet disse konti, skal have lov til at køre det til ende, og derefter stopper vi?

Jeg synes nok, at det er en ny stil, Kristeligt Folkeparti her lægger for dagen.

(Kort bemærkning).

Merethe Due Jensen (KRF):

Jeg vil bare sige til Fremskridtspartiet, at de unge i øjeblikket befinder sig i en meget vanskelig situation. Og hvis der ikke er nogen arbejdspladser, er der heller ingen grund til at uddanne mennesker. Det skal være mit svar til Fremskridtspartiet.

Undervisningsministeren (Ole Vig Jensen):

Jeg vil gerne takke ordførerne for regeringspartierne og for Socialistisk Folkeparti for tilslutning til det foreliggende forslag. Til de øvrige ordførere fra Det Konservative Folkeparti, Venstre og Fremskridtspartiet, som var enten meget skeptiske eller direkte imod forslaget, vil jeg sige, at jeg ikke er uenig med de pågældende ordførere i, at det kan være en fornuftig investering at spare op til uddannelsesformål. Det fandt vi også var rimeligt, da vi i sin tid indførte denne ordning, hvad et flertal i Folketinget jo gjorde. Der var behov for at finde incitamenter til at fremme den private opsparing, og vi fandt, at netop formålet uddannelse var en af de ting, som man med rimelighed kunne foreslå.

Det er fortsat en god idé at spare op til uddannelsesformål, men i dag behøver man ikke at have sådanne incitamenter som en ekstra præmie, som den oprindelige lov giver mulighed for. Der er i sig selv i dag en god begrundelse for at spare op, hvis det er det, man ønsker, og i den forbindelse er uddannelsesformål jo da udmærket.

Hvad angår spørgsmålet om, hvorvidt dette forslag har tilbagevirkende kraft, er det vores vurdering, at det har det ikke. Vi har også bedt Justitsministeriet vurdere forslaget, og dér er der den samme opfattelse. Det kan godt være, at der er sparere og kontohavere, som har skuffede forventninger, fordi de ikke kan blive ved med at spare op og heller ikke kan forvente en fortsat præmiering, men det er en lidt anden sag og adskiller sig ikke fra, hvad dette Folketing ved andre lejligheder har gjort, f.eks. da man indførte realrenteafgiften, eller da man i sin tid ophævede muligheden for at tegne indekskontrakter. Jeg tror altså ikke, der er problemer i forslaget, hvad det angår – ellers ville vi heller ikke have fremsat det.

Jeg takker for tilslutningen til forslaget og håber på en hurtig udvalgsbehandling.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Den fg. formand (Ahlmann-Ohlsen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Uddannelsesudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af lovforslag nr. L 318:

Forslag til lov om ændring af lov om boligbyggeri. (Udvidelse af den kommunale anvisningsret af hensyn til beboersammensætningen i almennyttigt byggeri).

Af boligministeren (Kofod-Svendsen).
(Fremsat 19/5 93).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Sonja Mikkelsen (S):

For knap et år siden vedtog et bredt flertal her i Folketinget et beslutningsforslag, B 65, fremsat af Socialdemokratiet om bedre inte-